

да извадятъ челоуѣци тѣ изъ власть тѣ на грѣха и да гы заведѣтъ въ царство то Божіе.

«Сега искамъ да запечатамъ съ съ смърть тѣ истиннѣ-тѣ, която съмъ проповѣдвалъ», и ся помолилъ високо, щото Богъ да му помогне въ горчивыя чясъ на смърть тѣ. Пфалцграфъ тѣ плѣснѣлъ съ рѣцѣ, въ знакъ да подпалятъ дѣрва та. И тутакси изъ издигнѣлы тѣ пламѣци чюли ся два-пѣти думы тѣ: «Исусе, сынъ на Бога живаго, който си роденъ отъ дѣвѣ Маріѣ, умилостиви ся за мене!» Третый пѣтъ не го оставилъ да доискаже единъ ненадѣенъ вѣтренъ ударъ, който закаралъ огнѣя въ образа му. Още малко врѣме виждало ся да ся мърда глава та му. Пепель та и кости тѣ му были внимателно събрани и хвърлени въ Рейнъ. Тоже сички тѣ му дрѣхы и другы тѣ му принадлежности были изгорени и уничтожены; при всичко това Чеси тѣ ископали прѣсть-тѣ отъ мѣсто то, гдѣ то былъ изгоренъ Хусъ, и ѣ занесли въ Прагъ. Негова та смърть ся случила по 11 чяса Европейскы по обѣдъ.

Извѣстіе то за Хусово то погубваніе разгнѣвило Краль тѣ, дворянство то и народъ тѣ въ Бохеміѣ силно противъ черковный съборъ въ Констанцъ. Краль тѣ обвинилъ брата си за вѣроломство то, чешко то духовенство събора за прѣслѣдваніе то; чешки тѣ благородни ся изразили, че Хусъ правовѣрно былъ образецъ на набожность тѣ.